

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1743

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546733

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546733|LOG_0251

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546733>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

CAPUT QUADRAGESIMUM
QUINTUM.*Solulus arbor. Roraco.*

HÆc arbor commune gerit nomen cum frutice quodam flagelloso litoreo, *Solulo* dicto; est autem hæc perfecta arbor, licet non crassior sit crure, ejusque truncus obductus est cortice fusco & succoso. Hujus coma angusta est & inordinata, in breves ramos divisa, qui in plures iterum breves dividuntur rachides, quæ binæ ternæ simul ex crescunt, & in minores laterales iterum dividuntur. Folia cum illis Turi convenient, sed sunt minoria, & angustiora, digitæ articulatum nempe longa, minorem digitum lata, superius obtusa, brevique & acuto apice donata, oris deorsum flexis ac sine costis, nervus autem medius inferne maxime protuberat, alternata vero locantur, septem & octo paria ab utraque rachidis parte cum in pari extremitate, quod & maximum est, sunt autem superne glabra & late viridia, inferne glauca, saporis fatui & herbacei, si rami abrumptantur, odo rem fundunt quasi fabaceum.

Flores illis Fabarum vel Catjang similes sunt, pulli, & albi. Fructus plerumque gemini simul dependent peculiari ex petiolo, digitum longi, immo breviores, semi digitum lati, instar corniculi incurvati, plani, & per longitudinem parum fulcati seu rugosi, quorum quidam simplices, alii duplices videntur, angusto collo sibi juncti, quævis autem pars hujus unum alterumque continet officulum, oblongum, & planum, fere instar fabarum Sinerium, sed minus, primo album, dein fuscum. Hæc arbor per stipites propagari potest.

Nomen. Latine *Solulus arbor*. Malaise *Solulo Pobon*, ae tantummodo *Solulo*, *Ternataans Roraco*, quo nomine maxime nota est.

Locus. In Amboina exotica est, una tamen alterave circa ædes obcurrit plantata, & uti dicitur, ex Ternata primum translata, in boreali Ceramæ plaga ita invenitur.

Uſus. Licet ejus folia herbacea sint & ita sariant, ad cibum tamen raro vel non adhibentur, ex hisce vero decoctum præparatur, vel in aqua tantum conteruntur & propinrantur ad Amboinenium variolas expellendas, quibus contrita folia externe etiam inponuntur. Expertum quoque est puerum ex arboris lapsu brachium fregisse, cui hæc folia arcta adligata illud curarunt, unde ipsis virtus tribuit luxatos & fractos artus curandi. Alii corticis decoctum præparant, quod propinuant contra Beriberi seu Paralysin Indicam.

Tabula Centesima Vigesima Octava

Ramum exhibet *Solulus*, quæ Parkinsoniae species videtur.

XLV. HOOFDSTUK.

De Solulus-Boom.

DExen boom heeft een gemeenen naam met een kruyende strand-heester Solulo genaamt; het werdeen formelee boom, hoewel niet dikker dan een dye, en den stam is bekleet met een bruinagtige zappige schorisse. De kruin is smal, onordentlyk, in korte takken verdeelt, en dezelve wederom in vele korte ryskens, dewelke met twee en drie by malkander staan, en al wederom in zyde takjes verdeelt. De bladeren gelyken die van Turi, dog zyn kleender, en smalder, te weten een lid van een vinger lank, en een pink breed, van voren stomp toelopende met een kort, stijf spitsje, met de randen neerwaarts gebogen, en zonder kennelyke ribben, dog de middel-zenuwe buylt beneden ver uit, verwisselt tegens malkander staande, met zeven en acht paaren aan een rysken, en een voor uit alleen, 't welk ook het grootste is, boven glad, en regt groen, van onderen blauwagtig, smets en moeskruidagtig, en smeerieg van smaak, in 't afbreken van de takken werd men ook een boonen reuk gewaar.

Het bloeizel is als dat van boonen of Catjang, kleen, en wit. De vruchten hangen gemeenlyk twee by malkander, dog ieder op een byzondere steel, een vinger lank en minder, een halve vinger breed, wat krom als een boortje, plat, en in de lengte wat gevoorent of rimelig, zommige zyn enkeld, andere als dubbeld, met een smalle hals aan malkander hangende, en ieder deel verbiergt een of twee boonen. Dezelve zyn lankwerpig, en plat, schier als Sineese boonen, dog kleender, eerst wit, daar na bruin. Dezen boom laat zig met takken verplanten.

Naam. In 't Latyn *Solulus arbor*. Op Maleys Solulo Pohon, en slechts Solulo, op Ternataans Roraco, met welken naam by meest bekend is.

men hem by de buizen geplant, zo men zegt eerst uit Ternaten aangebracht, dog op de Noord-zyde van Ceram werd by ook gevonden.

Gebruik. Hoewel de bladeren moeskruidagtig smaken, zo werd bet egter tot de kost niet of weinig gebruikt, maar van de bladeren maken een decoctie, of wryven ze slechts in water, en gevenze te drinken, om de Amboinsche pokken ter degen te doen uitstaan, waar op men dan de gewrevene bladeren van buiten legt. Nog heeft men een experiment, dat een jonge door 't vallen van een boom zyn arm gebroken babbende, door 't stijf opbinden van de gewrevene bladeren genezen is, daarom hem de kragten toegeschreven werden, om de verstuytte en gebrokene leden te genezen. Andere maken een decoctie van de schorisse, en geven die te drinken tegens de Beriberi, of Oost-Indische lammigheid.

De Hundert acht en twintigste Plaat

Vertoont een Tak van de *Solulus-Boom*, welke tot het geslacht van de *Parkinsonia* schynt te behooren.

